

Arrest

nr. 351 874 van 24 augustus 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: **X**

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat J. COEN**
 Graaf van Hoornestraat 15
 2000 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 11 augustus 2026 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 augustus 2026.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen over het taalgebruik, vervat in boek 3 van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: "RvV-wet").

Gelet op artikel 2.28 van de RvV-wet, wordt het beroep behandeld in de urgente procedure.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 13 augustus 2026 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 augustus 2026.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. RYCKASEYS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat J. COEN verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker komt in oktober 2021, thans ongeveer 5 jaar geleden, België binnen en dient hier op 13 oktober 2021 een eerste keer een verzoek om internationale bescherming in.

Nadat dat beschermingsverzoek op 5 juni 2023 door de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) wordt geweigerd waarbij verzoekers beschermingsverzoek kennelijk ongegrond wordt verklaard, beslissing waartegen hij niet in beroep ging, blijft verzoeker op het Belgisch grondgebied en volgt een tweede en derde verzoek om internationale bescherming.

In het kader hiervan neemt de commissaris-generaal telkens een beslissing tot niet-ontvankelijkheid (volgend verzoek). Verzoeker gaat niet in beroep tegen die beslissingen.

Hij blijft op het Belgisch grondgebied en dient vervolgens een vierde verzoek om internationale bescherming in, dat door de verwerende partij eveneens niet-ontvankelijk wordt verklaard. Verzoeker gaat tegen die beslissing in beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad), die het beroep verwerpt bij arrest nr. 327 703 van 4 juni 2025.

Verzoeker keert niet terug naar zijn land van herkomst, maar dient op 23 maart 2026 een volgend (vijfde) verzoek om internationale bescherming in, dat door de verwerende partij bij beslissing van 26 juni 2026 niet-ontvankelijk wordt verklaard, een beslissing waartegen hij niet in beroep gaat.

Vervolgens dient verzoeker niet veel later, en meer bepaald op 6 juli 2026, vanuit het gesloten centrum van Merksplas huidig zesde verzoek om internationale bescherming in België in.

In het kader hiervan neemt de commissaris-generaal op 5 augustus 2026 de beslissing “niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek)”, waarbij huidig volgend (zesde) verzoek niet-ontvankelijk wordt verklaard. Dit is de thans bestreden beslissing die de volgende dag aan verzoeker per drager ter kennis wordt gebracht in het gesloten Centrum van Merksplas, plaats waar hij administratiefrechtelijk wordt vastgehouden. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Georgische nationaliteit te hebben en te zijn geboren op (...) 1979 in Ozurgeti. U was politiek actief tussen 2010 en 2017. Zo werkte u van 2010 tot 2012 bij het ministerie van Ontwikkeling en Infrastructuur. Van 2012 tot 2016 werkte u voor de Georgisch Orthodoxe Kerk. In 2016 richtte u samen met vrienden een politieke partij 'Nieuw Georgië' op en u stelde zich kandidaat om vertegenwoordiger van de regio Guria te worden in het parlement, maar u werd niet verkozen. Vervolgens stopte u met de politiek en richtte eind 2016/begin 2017 een uitgeverij op. Er werd echter een grote bestelling geannuleerd en u kwam hierdoor in de schulden. Twee à twee en een half maanden voor uw vertrek werd u opgebeld door een onbekend persoon. Hij wist alles over uw schulden en had een oplossing voor u. Hij stelde u voor dat u uw schulden in stukken moest betalen, te beginnen met een deel van 2.000 dollar na één maand. U kon dit bedrag echter niet op tijd bijeen krijgen en jullie spraken binnen de maand nog eens af, waarbij u vertelde dat u het bedrag niet op tijd bijeen kon krijgen. Na een maand en vijf dagen had u het geld en jullie spraken af om het te overhandigen. U werd die dag echter ontvoerd. Ze wisten alles over uw schulden en waren razend omdat u de 2.000 dollar niet binnen de maand had betaald. Ze bedreigden ook uw broer en vroegen u om een document te ondertekenen over Ramaz Nikolaishvili en om informatie door te spelen over de Georgische orthodoxe kerk. Ze lieten u opnieuw vrij en u ging naar huis, waarna u nog twintig dagen in een dorp Natanebi onderdook voor u Georgië verliet. U diende op 13 oktober 2021 uw eerste verzoek om internationale bescherming in België in. Op 5 juni 2023 nam het CGVS in uw hoofde een beslissing tot kennelijke ongegrondheid. U tekende hiertegen geen beroep aan binnen de wettelijk voorziene termijn.

Zonder naar uw land van herkomst te zijn teruggekeerd, diende u op 2 oktober 2023 een tweede verzoek om internationale bescherming in. U baseerde uw verzoek op dezelfde redenen die u reeds aanhaalde tijdens uw eerste verzoek. U had vernomen dat er nog steeds mensen naar u op zoek waren. Zo was er een persoon, van wie u niet wist wie het was, u komen zoeken in Luik en was ene P.(...) D.(...) naar Duitsland vertrokken om u daar te zoeken. Op 7 december 2023 nam het CGVS in uw hoofde een beslissing tot niet-ontvankelijkheid. U tekende hiertegen geen beroep aan binnen de wettelijk voorziene termijn.

Zonder naar uw land van herkomst te zijn teruggekeerd, diende u op 24 april 2024 uw derde verzoek om internationale bescherming in België in. U herhaalde de problemen uit uw eerste verzoek om internationale bescherming en verklaarde dat na uw ontvoering de informatie over de Georgische orthodoxe kerk bekend werd gemaakt via verslagen van de inlichtingendienst die werden gelekt. Voor uw ontvoering had N.(...) M.(...) met u afgesproken en gevraagd of er nieuws was binnen de Georgisch Orthodoxe Kerk. Later vernam u dat hij voor de inlichtingendienst werkte en informatie tegen de Georgische orthodoxe kerk moest verzamelen. Sinds uw vertrek werd uw vrouw lastiggevallen door de investeerders en hebben ze de ramen van uw buitenhuis kapot geslagen. Uw vrouw moest hen vertellen dat jullie gescheiden zijn, ook al was dit niet zo. Op 7 augustus 2024 nam het CGVS in uw hoofde een beslissing tot niet-ontvankelijkheid. U tekende hiertegen geen beroep aan binnen de wettelijk voorziene termijn.

Zonder naar uw land van herkomst te zijn teruggekeerd, diende u op 2 september 2024 een vierde verzoek om internationale bescherming in België in. U verklaarde dat er sinds uw vorige verzoek geen nieuwe bedreigingen waren geweest, maar uw problemen nog steeds actueel waren. Medewerkers van de Staatsveiligheid hadden leugens over u verspreid bij hun kennissen en gezegd dat u heeft gewerkt voor hen. Op 13 december 2024 verklaarde het CGVS uw volgend verzoek niet-ontvankelijk. Uw beroep hiertegen bij de RvV werd op 4 juni 2025 verworpen.

U keerde niet terug naar uw land van herkomst en diende op 23 maart 2026 een vijfde verzoek in. Door stress hebt u uw bovenste tanden verloren. Als u terugkeert naar Georgië en begint te werken, zou de overheid al uw inkomsten in beslag nemen omdat al uw eigendommen al in beslag zijn genomen. Op een dag kreeg u een grote bestelling binnen. Om die uit te voeren, leende u geld. Kort hierna werd de bestelling geannuleerd. Hierna werd u onderdrukt en de investeerders eisten dat u als getuige een verklaring zou afleggen tegen minister Ramaz Nikolaishvili. Als u dit zou doen, zouden ze uw schulden laten vallen. U weigerde. U werd door hen ontvoerd. Zes à zeven maanden voor uw DVZ-interview in het kader van uw vijfde verzoek waren de ramen van uw huis kapot geslagen. De personen met wie u problemen heeft, gebruikten alle middelen om u onder druk te zetten, bang te maken en te chanteren. In uw vorige interview vermeldde u reeds dat G.(...) C.(...) de persoon is die uw verklaring tegen de minister eiste. Hij is van de kring van J.(...), de rechterhand van de ex-procureur generaal P.(...). U benoemde ze al sinds het begin, maar u kon niet bewijzen dat ze iets te maken hadden met uw onderdrukking. Na uw vertrek was er veel gebeurd. Recent was er een moordincident tegen L.(...) J.(...). Die twee namen, P.(...) en J.(...), kwamen voor in die zaak. Zes jaar geleden was u in Duitsland. Een van de investeerders was P.(...) D.(...), die 2 à 3 jaar geleden naar Duitsland kwam om u te vinden. U was toen in België. Op 26 juni 2026 verklaarde het CGVS uw volgend verzoek niet-ontvankelijk. U tekende hiertegen geen beroep aan binnen de wettelijk voorziene termijn.

Zonder België te verlaten, diende u op 6 juli 2026 een zesde verzoek om internationale bescherming in en dit vanuit het gesloten centrum te Merksplas, waar u nog steeds verblijft. In het kader van uw zesde verzoek blijft u bij het verhaal dat u reeds meermaals uiteenzette, doch ditmaal wenst u bewijsmateriaal - waarover u reeds lang beschikt - in te dienen. Er zijn ook zaken gebeurd sinds 2020, doch hierover wenst u nog niet uit te weiden.

Ter staving van uw huidige verzoek legt u volgende documenten neer: bankuittreksels (kopie); een fragment uit een reportage over de personen met wie u problemen heeft (kopie); een videofragment over de ontvoering van twee ministers in opdracht van P.(...) (kopie); uw diploma's (kopie); attesten ter staving van uw werk in Georgië (kopie); presentaties van uw boeken (kopie); documenten over uw relatie met uw vrouw (kopie); verklaringen van uw vrouw (kopie); uw geboorteakte (kopie); uw huwelijksakte (kopie); de identiteitskaart van uw partner (kopie); uittreksels van uw uitgeverij (kopie); getuigenverklaringen over uw problemen (kopie); bewijzen van uw betrokkenheid bij de Georgische Orthodoxe Kerk (kopie) en een bewijs van uw politieke partij (kopie).

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 57/11/3 van de Vreemdelingenwet en artikel 20 APR, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw vijfde verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

In het kader van uw zesde verzoek haalde u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) aan dat u lijdt aan diabetes en dat u uw bovenste tanden verloor door stress (Verklaring volgend verzoek, d.d. 27/07/2026, vraagnr. 13). U verduidelijkte evenwel niet hoe en in welke mate deze medische problemen u zouden hinderen in uw deelname aan de asielprocedure. Bovendien wordt er volgens de huidige stand van zaken geen gehoor noodzakelijk geacht, waardoor zich geen verdere steunmaatregelen opdringen in dit verband.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek wordt uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaard. De commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen onderzoekt in geval van een volgend verzoek op basis van artikel 55 van de Verordening (EU) 2024/1348 of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet overeenkomstig Verordening (EU) 2024/1347. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Uit het administratief dossier blijkt immers dat u in uw huidige verzoek om internationale bescherming geen bijkomende inhoudelijke verklaringen hebt afgelegd. U beperkt zich integendeel louter tot een verwijzing naar de asielmotieven die u in het verleden hebt uiteengezet en de stelling dat u de waarheid vertelde tijdens uw vorige verzoeken (Verklaring volgend verzoek, d.d. 27/07/2026, vraagnr. 17, 19).

In dit verband legt u wel nieuwe documenten neer, zij het wel bijzonder laattijdig aangezien u verklaarde dat u deze documenten reeds jarenlang heeft en toch pas in het kader van uw zesde verzoek om internationale bescherming neerlegt. U probeerde dit dan wel te verklaren door te zeggen dat u ooit probeerde de documenten aan te leveren via een usb-stick, doch dat het CGVS zei dat u de documenten digitaal moest doorsturen. Er kan niet worden ingezien waarom u er doorheen al deze jaren niet in bent geslaagd de documenten digitaal door te sturen (Ontvangstbewijs documenten). Wat er ook van zij, in het kader van uw huidige verzoek leverde u in eerste instantie bewijzen van uw studies, uw wetenschappelijk werk in Georgië, van uw betrokkenheid bij de Georgische Orthodoxe Kerk en van uw politieke partij. Deze activiteiten werden evenwel nooit in twijfel getrokken door het CGVS en bovendien werd op vlak van uw politiek profiel reeds gesteld dat dit niet meer actueel is. De getuigenverklaringen over uw problemen kunnen bezwaarlijk als objectief bewijs worden gezien en bovendien oordeelde het CGVS reeds uitgebreid over de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas tijdens uw eerdere verzoeken en dit werd ook door de RvV bevestigd. De bewijzen van uw relatie met uw vrouw vertonen geen link met uw asielrelaas. Uw huwelijksakte, geboorteakte en de identiteitskaart van uw vrouw gaan over elementen die niet in twijfel worden getrokken. De bankuittreksels die u indiende om te staven dat u het financieel goed had in Georgië vertonen ook geen link met uw asielrelaas. Dan gaf u verder nog aan via mail dat het u niet gelukt was om alle documenten door te sturen naar het CGVS en bepaalde bewijzen stuurde u door via Google Drive en deze konden door de interne beleidsrichtlijnen van het CGVS niet worden geopend. U sprak bij de DVZ wel van videofragmenten van een reportage over de personen met wie u problemen heeft en videofragmenten over de ontvoering van twee ministers in opdracht van P.(...) om aan te tonen dat andere mensen gelijkaardige problemen hadden met hen en er nog steeds gevaar dreigt voor u in Georgië. Deze stukken zijn hoe dan ook niet van dien aard om bovenstaande analyse te wijzigen aangezien het CGVS reeds uitgebreid motiveerde op vlak van de ongeloofwaardigheid en onlogica van uw asielrelaas (Verklaring volgend verzoek, d.d. 27/07/2026, vraagnr. 17, 19-20 & 22 & mails met bijkomende stukken).

U stelt bij de DVZ ook nog dat u video's wenst in te dienen over gebeurtenissen van na 2020, maar dat u hieromtrent eerst met uw advocaat wil overleggen en later extra duiding wil geven op het CGVS. U werd er door de asielautoriteiten bij de DVZ op gewezen dat het CGVS niet verplicht is om u uit te nodigen voor een gehoor en u gaf aan dat u dit begreep (Verklaring volgend verzoek, d.d. 27/07/2026, vraagnr. 17). U biedt derhalve geen zicht op deze "nieuwe" gebeurtenissen - die in het verlengde liggen van iets dat als niet bewezen wordt beschouwd en dus kunnen zij ook uw kans op internationale bescherming niet aanzienlijk vergroten.

U brengt bijgevolg geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet overeenkomstig Verordening (EU) 2024/1347. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Uw verzoek om internationale bescherming is niet-ontvankelijk op basis van artikel 38, tweede lid van Verordening (EU) 2024/1348.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een niet-schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 2.29, 52 Wet RvV.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (art. 2.15, 53, 2°, b) Wet RvV).

Ik breng de minister en haar gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggedrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het non-refoulementbeginsel zou schenden in het licht van artikel 3, 5) en 3, 6) Verordening (EU) 2024/1347."

2. Verzoekschrift

2.1. In een eerste en enig middel voert verzoeker de schending aan van: "artikel 57/6/2, §1 en §2 Vreemdelingenwet – (...) art. 2 en 3 Wet 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van bestuurshandelingen – (...) de algemene beginselen van behoorlijk bestuur".

Verzoeker formuleert zijn grieven als volgt:

"1. Verzoeker heeft bij zijn zesde verzoek om internationale bescherming van 06/07/2026 wel degelijk nieuwe elementen voorgelegd die aantonen dat hij wel degelijk in aanmerking komt om te worden erkend als vluchteling, minstens de subsidiaire beschermingsstatus te worden toegekend.

Minimaal zijn de bijgebrachte stukken van die aard dat zij de kans aanzienlijk groter maken om in aanmerking te komen voor internationale bescherming.

Verzoeker legde ter staving van zijn voorgaande mondelinge relaas de volgende bijkomende stukken neer bij zijn zesde verzoek: Een fragment uit een uitgezonden tv-reportage, over de personen waarmee hij problemen had, waaronder o.a. G.(...) J.(...). - Een videofragment over de ontvoering van twee ministers in opdracht van P.(...); - Getuigenverklaringen over zijn problemen; - Bankuittreksels; - Zijn diploma's; - Attesten omtrent zijn werk in Georgië; - Presentaties van zijn boeken; - Documenten over de relatie met zijn vrouw; - Verklaring van zijn vrouw; - Zijn geboorteakte; - Zijn huwelijksakte; - ID van zijn vrouw; - Screenshots van zijn uitgeverij; - Bewijs van de betrokkenheid bij de Georgisch Orthodoxe Kerk; - Bewijs van zijn politieke partij.

Deze stukken werden normaalgezien gevoegd aan het administratief dossier. Het CGVS laat na om de bovenstaande stukken individueel te onderzoeken en te beoordelen in het licht van het asielrelaas. Dit blijkt eveneens uit het feit dat het in de beslissing aan uitgebreide en gegronde motivering ontbreekt. Het CGVS wijst er in diens beslissing enkel op dat verschillende bijkomende stukken "geen link vertonen met het asielrelaas". Daarnaast motiveert het CGVS de beslissing enkel en alleen op basis dat "het CGVS reeds uitgebreid motiveerde op vlak van de ongeloofwaardigheid en onlogica van uw asielrelaas".

Bijgevolg schendt CGVS artikel 57/6/2 Vreemdelingenwet, maar ook art. 2 en 3 van de wet betreffende de formele motivering van bestuurshandelingen.

2. De door verzoeker nieuw bijgebrachte stukken zijn wel degelijk van die aard dat zij de beoordeling van de asielaanvraag kennelijk kunnen beïnvloeden. Daar het CGVS het relaas van verzoeker initieel als kennelijk ongeloofwaardig bestempelde, zijn de bijkomende stukken des te relevanter voor deze beoordeling. Het CGVS behoort de bijgebrachte stukken afdoende en individueel te onderzoeken. Dit heeft zij kennelijk nagelaten. Uit niets in het administratief dossier of de beslissing blijkt dat verwerende partij ook maar enig effectief onderzoek gevoerd heeft naar de bijgebrachte elementen. Verzoeker bracht de videofragmenten omtrent o.a. J.(...) en P.(...) bij. Twee namen die hij zelf reeds vanaf zijn eerste verzoek vernoemd als betrokken partijen bij zijn vervolging. Deze fragmenten bewijzen de criminele betrokkenheid van beide figuren en versterken de geloofwaardigheid van het relaas van verzoeker. Het CGVS meent dat deze stukken "hoe dan ook niet van dien aard [zijn] om bovenstaande analyse te wijzigen aangezien het CGVS reeds uitgebreid motiveerde op vlak van de ongeloofwaardigheid en onlogica van uw asielrelaas". Ten eerste doet dit blijken van onvoldoende onderzoek door CGVS. Ten tweede is deze motivering ontoereikend. Het CGVS verwijst louter naar een voorgaande motivering, zonder deze motivering te herhalen noch deze toe te passen op deze concrete, nieuwe stukken. De bestreden beslissing zelf beschikt dus hoegenaamd niet over een afdoende motivering, zoals deze vereist is overeenkomstig de artikelen 2 en 3 wet betreffende de formele motivering van bestuurshandelingen..

3. Daarnaast worden er verschillende getuigenverklaringen bijgebracht die bevestigen dat verzoeker onrechtmatige vervolging ondervindt in Georgië. CGVS haalt aan dat deze verklaringen niet objectief zijn en dus niet gelden als bewijs. Deze verklaringen staan de eerdere verklaringen van verzoeker bij en steunen zijn asielrelaas wel degelijk. Daarenboven miskent het CGVS hier het feit dat zij bij de beoordeling van de ontvankelijkheid niet moet oordelen over het al dan niet bewezen karakter van het relaas. Zij moet hierbij slechts enkel oordelen of de kans groter is geworden op het verkrijgen van een vluchtelingenstatus, en dus niet over het verkrijgen van de vluchtelingenstatus an sich. Het CGVS hanteert in haar bestreden beslissing een te strenge toets (namelijk: "bewijzen de nieuwe stukken alles al?"), terwijl rechtspraak van de Raad benadrukt dat ook elementen die een eerder ongeloofwaardig geacht relaas kunnen nuanceren of ondersteunen, als nieuwe elementen moeten worden onderzocht. Dit is hier onbetwistbaar het geval.

4. Dit is eveneens het geval voor de overige bijkomende bewijzen. Verzoeker brengt bankuittreksels bij, documenten over de relatie van zijn vrouw, een foto met zijn zontje, screenshots en presentaties van zijn

boeken en zijn diploma's. Deze zaken brengt hij bij om aan te tonen dat hij geen andere reden heeft om te vluchten uit Georgië, behalve de bedreiging op zijn leven. Indien deze bedreiging er niet was, zou verzoeker niet liever willen dan terug te keren naar zijn gezin. Echter is het risico te groot om terug te keren. Het CGVS neemt deze stukken niet eens in overweging en schrijft deze weg als dat zij "geen link vertonen met uw asielrelaas". Dit kan bezwaarlijk beschouwd worden als een afdoende onderzoek, noch als afdoende motivering voor de beslissing van CGVS.

5. Verzoeker brengt bij huidig verzoekschrift nog twee bijkomende krantenartikelen bij: - Artikel "Civil Georgia" omtrent veroordeling J.(...) voor moord op L.(...) J.(...). Dit artikel omvat een uiteenzetting van de betrokkenheid van J.(...), alsook de waarschijnlijke betrokkenheid van P.(...) bij de moord op L.(...) J.(...). Verzoeker wenst hiermee verder de criminele betrokkenheid van beide figuren te duiden. - Artikel "De Standaard" omtrent vergiftiging voormalig president Georgië Dit artikel toont aan dat de Staat niet terugdeinst voor politieke vervolgingen en zelfs afrekeningen. De huidige, Russisch gezinde regering onderneemt alles om opposanten het zwijgen op te leggen. Ook het COI FOCUS op Georgië van 7 mei 2026 vermeldt de politieke spanningen binnen Georgië. Deze huidige politieke situatie dient mede in overweging genomen. Het COI FOCUS wordt eveneens aan huidig verzoekschrift toegevoegd.

6. Het is duidelijk dat het CGVS in diens beslissing onvoldoende onderzoek ex nunc heeft gevoerd naar de nieuwe bijgebrachte stukken, alsook naar de huidige situatie van verzoeker en van Georgië. Van het CGVS wordt echter verwacht dat zij bij de beoordeling van de ontvankelijkheid van een volgend verzoek, de nieuwe elementen individueel en afzonderlijk onderzoekt. Hierbij dient zij niet te oordelen over de 'bewijskracht', maar wel over het feit of zij 'de kans op een toekenning tot de vluchtelingenstatus vergroten'. Het is onbetwistbaar zo dat de aangebrachte elementen het asielrelaas van verzoeker kunnen nuanceren en kracht bijzetten. Hierdoor vergroot de kans tot het toekennen van de vluchtelingenstatus wel degelijk. Door te oordelen dat sommige elementen onvoldoende bewijskrachtig zijn, legt het CGVS een te strenge beoordelingstoets op. Bijkomende bewijzen zijn daarenboven moeilijk te verkrijgen, daar de bedreiging uitgaat van personen of instanties waarvan de buitenwereld het bestaan niet mag kennen. Het ontbreken van bepaald bewijs, is in casu het bewijs op zich. Hoe dan ook motiveert het CGVS haar beslissing niet, en verwijst zij louter naar het door verzoeker eerder gegeven asielrelaas of naar voorgaande beslissingen. Dit doorstaat de vereisten van art. 2 en 3 Wet 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van bestuurshandelingen hoegenaamd niet.

7. Bij een grondige lezing van het asielrelaas, in samenhang met de aangeleverde bijkomende elementen en stukken, kan niet met enige ernst aan de geloofwaardigheid van verzoeker worden getwijfeld. De personen die verzoeker in het verleden reeds zochten, blijken inmiddels objectief betrokken bij andere misdrijven waaronder zelfs een moord. Bijgevolg bestaat er een gegronde vrees voor vervolging, voor zijn veiligheid, en voor de veiligheid van zijn gezin indien hij zou terugkeren naar Georgië. Gelet op bovenstaande schendt het CGVS met de bestreden beslissing eveneens haar zorgvuldigheidsverplichting. De bestreden beslissing is geheel ongegrond, en dient te worden vernietigd."

2.2. Verzoeker voegt als bijlage bij het verzoekschrift nog enkele documenten die hij in de inventaris van de overtuigingsstukken aanduidt als: "3. Civil Georgia: 'Three sentenced to life in high-profile murder case of L.(...) J.(...)'", "4. De Standaard: 'Voormalig president Georgië 'wordt langzaam vergiftigd'" en " 5. COI FOCUS Georgië 07/05/2026".

3. Beoordeling

3.1. Verzoekers beroep is gericht tegen de beslissing niet-ontvankelijk verzoek (volgend verzoek) van 5 augustus 2026 waarbij zijn huidig zesde verzoek om internationale bescherming in België niet-ontvankelijk wordt verklaard.

3.2. Het door verzoeker geschonden geachte artikel 57/6/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) luidt heden als volgt:

"§ 1.

Na ontvangst van het volgend verzoek dat door de minister of diens gemachtigde werd overgezonden, onderzoekt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet overeenkomstig Verordening (EU) 2024/1347 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen of feiten verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek niet-ontvankelijk. In het andere geval, of indien de verzoeker voorheen enkel het voorwerp heeft uitgemaakt

van een beslissing tot beëindiging bij toepassing van artikel 57/6/5, § 1, 1°, 2°, 3°, 4° of 5° verklaart de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen het verzoek ontvankelijk.

Bij het in het eerste lid bedoelde onderzoek houdt de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in voorkomend geval rekening met het feit dat de verzoeker zonder geldige uitleg heeft nagelaten, tijdens de vorige procedure, in het bijzonder bij het aanwenden van het in artikel 2.60 van de wet betreffende de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bedoelde rechtsmiddel, de elementen te doen gelden die de indiening van zijn volgend verzoek rechtvaardigen.

§ 2.

Wanneer de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen overeenkomstig paragraaf 1 een niet-ontvankelijkheidsbeslissing neemt, brengt hij de minister of diens gemachtigde ervan op de hoogte of de terugdrijving of verwijdering al dan niet leidt tot een schending van het non-refoulementbeginsel in hoofde van de verzoeker op grond van het onderzoek in het licht van artikel 3, 5) en 6), van Verordening (EU) 2024/1347."

3.3. De kernvraag is of de door verzoeker bij huidig volgend (zesde) beschermingsverzoek aangereikte elementen, afgelegde verklaringen en neergelegde documenten, kunnen worden gekwalificeerd als een 'nieuw element' dat de kans aanzienlijk groter maakt dat hij in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet overeenkomstig Verordening 2024/1347/EU.

Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal dat verzoeker zo geen nieuwe elementen aanbrengt.

3.3.1. De Raad benadrukt dat de commissaris-generaal bij de beoordeling van nieuw aangevoerde gegevens dient na te gaan of de aangevoerde gegevens "nieuw" zijn in de zin dat zij *"de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als persoon die internationale bescherming geniet overeenkomstig Verordening (EU) 2024/1347"*, m.a.w. of ze van die aard zijn dat ze tot een andere beslissing kunnen leiden dan de weigering van een eerder verzoek om internationale bescherming. De Raad wijst erop dat hij niet de bevoegdheid heeft om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat de desbetreffende beslissingen niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werden aangevochten of een beroep er tegen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, tenzij de verzoeker nieuwe elementen of feiten aanbrengt of aan de orde zijn die afbreuk doen aan de determinerende motieven van de eerdere weigeringsbeslissing. Dit neemt echter niet weg dat de Raad bij de beoordeling van een volgend verzoek om internationale bescherming rekening mag houden met alle feitelijke elementen, ook met elementen die resulteren uit verklaringen die gedurende de behandeling van een vorig verzoek om internationale bescherming zijn afgelegd.

3.3.2. In zijn verzoekschrift ontkent verzoeker niet dat zijn verklaringen afgelegd in het kader van huidig volgend verzoek op de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) op 27 juli 2026 betrekking hebben op elementen die hij reeds eerder bij zijn eerste en nadien volgende verzoeken om internationale bescherming heeft afgelegd.

Verzoekers verklaringen afgelegd in het kader van zijn huidig volgend (zesde) beschermingsverzoek hebben betrekking op asielmotieven die hij in het verleden heeft uiteengezet, zoals in de bestreden beslissing terecht wordt (vast)gesteld als volgt: *"Uit het administratief dossier blijkt immers dat u in uw huidige verzoek om internationale bescherming geen bijkomende inhoudelijke verklaringen hebt afgelegd. U beperkt zich integendeel louter tot een verwijzing naar de asielmotieven die u in het verleden hebt uiteengezet en de stelling dat u de waarheid vertelde tijdens uw vorige verzoeken (Verklaring volgend verzoek, d.d. 27/07/2026, vraagnr. 17, 19)."*

Tijdens het interview op de DVZ gevraagd of hij iets wil veranderen aan zijn vorige verklaringen of deze hetzelfde blijven, luidde verzoekers antwoord: *"Ik spreek de waarheid en heb altijd hetzelfde verteld. Ik weet niet of de tolk mij goed heeft begrepen maar ik heb mijn verhaal verteld"* (zie 'verklaring volgend verzoek' van 27 juli 2026).

Verzoekers bijkomende verklaringen vormen louter een voortzetting van een relaas dat reeds op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig werd bevonden. Het louter volharden in en voortbouwen op het ongeloofwaardig relaas is evenwel geenszins van aard de geloofwaardigheid ervan te herstellen of om te buigen.

3.3.3. Verzoeker kan niet worden gevolgd in zijn argumentatie dat de verwerende partij geen of onvoldoende rekening zou hebben gehouden met de documenten die hij in het kader van dit huidige zesde verzoek om internationale bescherming (voor het eerst) neerlegt.

Met die kritiek en zijn andere algemene kritische beschouwingen en door voorts louter aan te geven het er niet mee eens te zijn, doet verzoeker geen afbreuk aan hetgeen met betrekking tot die documenten in de bestreden beslissing wordt vastgesteld, met name:

“In dit verband legt u wel nieuwe documenten neer, zij het wel bijzonder laattijdig aangezien u verklaarde dat u deze documenten reeds jarenlang heeft en toch pas in het kader van uw zesde verzoek om internationale bescherming neerlegt. U probeerde dit dan wel te verklaren door te zeggen dat u ooit probeerde de documenten aan te leveren via een usb-stick, doch dat het CGVS zei dat u de documenten digitaal moest doorsturen. Er kan niet worden ingezien waarom u er doorheen al deze jaren niet in bent geslaagd de documenten digitaal door te sturen (Ontvangstbewijs documenten). Wat er ook van zij, in het kader van uw huidige verzoek leverde u in eerste instantie bewijzen van uw studies, uw wetenschappelijk werk in Georgië, van uw betrokkenheid bij de Georgische Orthodoxe Kerk en van uw politieke partij. Deze activiteiten werden evenwel nooit in twijfel getrokken door het CGVS en bovendien werd op vlak van uw politiek profiel reeds gesteld dat dit niet meer actueel is. De getuigenverklaringen over uw problemen kunnen bezwaarlijk als objectief bewijs worden gezien en bovendien oordeelde het CGVS reeds uitgebreid over de ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas tijdens uw eerdere verzoeken en dit werd ook door de RvV bevestigd. De bewijzen van uw relatie met uw vrouw vertonen geen link met uw asielrelaas. Uw huwelijksakte, geboorteakte en de identiteitskaart van uw vrouw gaan over elementen die niet in twijfel worden getrokken. De bankuittreksels die u indiende om te staven dat u het financieel goed had in Georgië vertonen ook geen link met uw asielrelaas. Dan gaf u verder nog aan via mail dat het u niet gelukt was om alle documenten door te sturen naar het CGVS en bepaalde bewijzen stuurde u door via Google Drive en deze konden door de interne beleidsrichtlijnen van het CGVS niet worden geopend. U sprak bij de DVZ wel van videofragmenten van een reportage over de personen met wie u problemen heeft en videofragmenten over de ontvoering van twee ministers in opdracht van P.(...) om aan te tonen dat andere mensen gelijkaardige problemen hadden met hen en er nog steeds gevaar dreigt voor u in Georgië. Deze stukken zijn hoe dan ook niet van dien aard om bovenstaande analyse te wijzigen aangezien het CGVS reeds uitgebreid motiveerde op vlak van de ongeloofwaardigheid en onlogica van uw asielrelaas (Verklaring volgend verzoek, d.d. 27/07/2026, vraagnr. 17, 19-20 & 22 & mails met bijkomende stukken).

U stelt bij de DVZ ook nog dat u video's wenst in te dienen over gebeurtenissen van na 2020, maar dat u hieromtrent eerst met uw advocaat wil overleggen en later extra duiding wil geven op het CGVS. U werd er door de asielautoriteiten bij de DVZ op gewezen dat het CGVS niet verplicht is om u uit te nodigen voor een gehoor en u gaf aan dat u dit begreep (Verklaring volgend verzoek, d.d. 27/07/2026, vraagnr. 17). U biedt derhalve geen zicht op deze "nieuwe" gebeurtenissen - die in het verlengde liggen van iets dat als niet bewezen wordt beschouwd en dus kunnen zij ook uw kans op internationale bescherming niet aanzienlijk vergroten.”

Dat de door verzoeker in het kader van zijn huidige volgend beschermingsverzoek tijdens de administratieve procedure neergelegde documenten niet werden onderzocht, wordt aldus tegengesproken door bovenvermelde overweging van de bestreden beslissing. Hieruit blijkt dat de verwerende partij niet alleen rekening heeft gehouden met de door verzoeker aangeleverde documenten, maar telkens afdoende uiteenzet waarom deze niet van aard zijn dat zij de kans op internationale bescherming in verzoekers hoofde aanzienlijk vergroten. Verzoeker brengt geen concrete en dienstige argumenten of elementen bij die anders doen besluiten.

In zoverre verzoeker het er niet mee eens is dat bij verschillende bijkomende stukken door het CGVS in de bestreden beslissing wordt gemotiveerd dat deze geen link vertonen met zijn vluchtrelaas, – hetgeen, zo leest de Raad in de bestreden beslissing, het geval is voor de bewijzen die verzoeker bijbrengt van de relatie met zijn vrouw en voorts de bankuittreksels die hij indient om te staven dat hij het financieel goed had in Georgië –, doet hij hiermee geen afbreuk aan die motivering. Verzoeker licht niet toe en toont geenszins aan op welke wijze deze wel enigszins betrekking zouden hebben op het asielrelaas waarin hij volhardt. Hij maakt niet concreet aannemelijk dat en op welke wijze deze enige bewijswaarde hebben inzake zijn verklaarde vervolgingsproblemen in en vrees ten aanzien van Georgië. Die documenten vormen er immers geen bewijs van en vermogen dan ook geenszins de geloofwaardigheid van zijn relaas te herstellen.

De neergelegde getuigenverklaringen waaronder de verklaring van diens echtgenote hebben *in casu* een subjectief karakter waardoor aan deze documenten een zeer beperkte bewijswaarde kan toegekend worden. Daar deze verklaringen niet onderbouwd worden, algemeen van aard zijn en in het verlengde liggen van de verklaringen van de verzoekende partij die reeds ongeloofwaardig bevonden zijn, laten zij niet toe anders te

oordelen. Het door verzoeker eenvoudigweg opperen dat deze wel degelijk zijn relaas ondersteunen en bevestigen, doet niet anders besluiten.

Wat betreft de door verzoeker aangebrachte videofragmenten, verklaart hij hierover het volgende tijdens zijn interview op DVZ:

“Reportage die aantoont dat de mensen waarmee ik problemen had ook problemen hebben met andere mensen en dat ik niet de enige ben. In de reportage is er sprake van een ex-generaal procureur: P. In de reportage wordt vermeld dat hij R. N. wilde afpersen. Ik werd bedreigd, onderdrukt en ontvoerd door hem. Ze wilden een valse verklaring van mij tegen R. krijgen om deze dan te gebruiken om R. af te persen.”

(...)

“In een ander videofragment dat ik aan mijn dossier wil toevoegen gaat het over de ontvoering van 2 ministers. De opdrachtgever was P. Ze hebben hem ontvoerd met dezelfde redenen / bedoelingen als bij mij. Ik werd ook ontvoerd en ze hebben mij toen geslagen en bedreigd. 1 van mijn ontvoerders was T. (uitvoerder). Hij is de rechterhand van J. (opdrachtgever). En J. is de rechterhand van P. P. wordt verdacht van de moord op J. Dit alles werd bevestigd en wil ik bewijzen aan de hand van een reportage die ik in mijn bewijsdocumenten probeerde toe te voegen. De moord op J. heeft niets te maken met mijn zaken maar die personen doen dergelijke dingen en staan hiervoor bekend.”

Die fragmenten houden aldus geen verband met en tonen verzoekers beweerde, doch reeds ongeloofwaardig bevonden problemen met die genaamde personen niet aan. Ze handelen, zo verklaart verzoeker, over andere personen dan zichzelf. De stukken houden aldus geen verband met en vormen geenszins een bewijs van verzoekers eigen, persoonlijke problemen met die genoemde personen. In zoverre hij met die fragmenten wil aantonen dat andere mensen gelijkaardige problemen hebben, bewijzen die videofragmenten dus niet zijn beweerde persoonlijke doch eerder ongeloofwaardig bevonden problemen met die personen. Ze vormen er geen bewijs van en herstellen geenszins de geloofwaardigheid ervan.

3.3.4. De bij het verzoekschrift gevoegde krantenartikelen inzake de veroordeling tot levenslang van de broers genaamd D.M. en G.M. samen met hun kompaan G.K. voor de moord op zakenman L.J., blijkens het artikel broer van crimineel onderwereldfiguur M.J., en inzake de vergiftiging van voormalig Georgisch president Mikhail Saakasjvili, houden eveneens geen verband met verzoekers verklaarde problemen, die reeds in het kader van zijn eerste verzoek om internationale bescherming ongeloofwaardig werden bevonden en waarin hij doorheen zijn opeenvolgende beschermingsverzoeken blijft volharden.

“Verzoeker wenst hiermee verder de criminele betrokkenheid van beide figuren te duiden”, zo licht hij in het verzoekschrift over het eerste artikel toe, maar het artikel vormt dus geen bewijs van zijn eigen verklaarde problemen. Het toont niet aan dat hij met die bewuste personen of hun omgeving problemen had. Beide artikels vormen er geen bewijs van en zijn niet van aard de geloofwaardigheid van zijn relaas om te buigen.

3.3.5. Een loutere verwijzing naar algemene informatie, *in casu* de COI Focus “Georgië - Opposanten” van 7 mei 2026, waarbij verzoeker wijst op de politieke spanningen binnen Georgië, volstaat niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk bedreigd en vervolgd wordt of dat er wat hem betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat, of dat het hem in het land van herkomst aan nationale bescherming ontbeert. Dit dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoeker blijft hier, gelet ook op het voorgaande, in gebreke (*cf.* RvS 9 juli 2003, nr. 121.481; RvS 15 december 2004, nr. 138.480).

Dat uit die informatie blijkt dat Georgië nog steeds een wankel politiek landschap is, er nog steeds een corrupte mentaliteit heerst en dat hooggeplaatste politieke profielen vervolgd kunnen worden, doet geenszins afbreuk aan de in het kader van verzoekers voorgaande beschermingsverzoeken reeds gedane beoordeling inzake de mogelijkheid tot het verkrijgen van nationale bescherming.

Deze door verzoeker in zijn verzoekschrift aangeleverde informatie inzake de algemene situatie in Georgië betreft louter algemene informatie en vermag geen afbreuk te doen aan de beoordeling inzake zijn eerste beschermingsverzoek dat zijn voorgehouden relaas ongeloofwaardig is en dat verzoeker niet aantoonde dat hij op voldoende wijze nationale bescherming had gezocht; beoordeling die gebaseerd is op zijn persoonlijke situatie en verklaringen.

Daarnaast is deze algemene informatie evenmin van aard afbreuk te doen aan voormelde vaststellingen inzake de elementen die verzoeker aanhaalt in het kader van zijn huidig beschermingsverzoek. De loutere verwijzing naar de algemene situatie in Georgië kan dan ook niet worden beschouwd als een nieuw element dat de kans aanzienlijk vergroot dat verzoeker voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Gelet op de inhoud van de voorgelegde documenten en de relatieve bewijswaarde van de voorgelegde documenten, moeten de voorgelegde documenten in samenhang met de verklaringen van verzoeker in zijn eerdere verzoeken om internationale bescherming bekeken worden. Er kan in het kader van zijn huidig verzoek om internationale bescherming niet voorbijgegaan worden aan de verklaringen van verzoeker tijdens de vorige verzoeken om internationale bescherming. Het vluchtrelaas werd in de voorafgaande verzoeken om internationale bescherming reeds op diverse wezenlijke punten ongeloofwaardig bevonden. De voorgelegde documenten en landinformatie in samenhang gelezen met de verklaringen van de verzoekende partij kunnen niet beschouwd worden als nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat zij in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling of voor subsidiaire bescherming. Gelet op de gedane vaststellingen in het kader van zijn vorige verzoeken en gelet op de in de bestreden beslissing opgenomen pertinente motieven, kan er geen geloof gehecht worden aan verzoekers beweerde vluchtrelaas.

3.3.6. Een resem aangevoerde rechtsregels, bepalingen en beginselen die verzoeker geschonden acht –waarbij hij bovendien nalaat te specificeren welke van “*de algemene beginselen van behoorlijk bestuur*” hij geschonden acht – laat niet toe om vast te stellen dat hij een nood heeft aan internationale bescherming.

4. Bijgevolg brengt verzoeker geen nieuwe relevante elementen aan, noch zijn er nieuwe feiten aan de orde die de kans aanzienlijk groter maken dat hij in aanmerking komt voor erkenning als persoon de internationale bescherming geniet overeenkomstig Verordening 2024/1347/EU.

5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing kleeft in de zin van artikel 2.60, § 2, van de RvV-wet. Er is geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen.

6. De verzoekende partij heeft geen gegrond middel aangevoerd dat tot de nietigverklaring of de hervorming van de bestreden beslissing kan leiden. Bijgevolg wordt het verzoek waarbij de toestemming wordt gevraagd om te mogen blijven bij wijze van voorlopige maatregel, als *accessorium* van het beroep, samen met huidig beroep verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken op vierentwintig augustus tweeduizend zesentwintig door:

M. RYCKASEYS,

kamervoorzitter,

S. VANDEVORST,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VANDEVORST

M. RYCKASEYS